

förrättning icke blifvit återvald, utkorade Lunds stadsfullmäktige Herr Grefven till landstingsman för staden Lund. Berörda val blef icke öfverklagadt; och emot Herr Grefvens behörighet att taga inträde i landstinget framställdes inom tinget ingen anmärkning. I frågan föreligger således icke någon egentligen lagkunnig myndighets förklaring af hvad som deri är lag; men Lunds stadsfullmäktige stå så högt i upplysning och insigt, att, huru långt de än må hafva varit beredde att gå i välvillig hjälpsamhet mot kandidaten, deras val likväl måste antagas hafva något stöd af lag. Det är således denna som får anses vara otydlig och följaktligen tarfva förklaring.

På grund af hvad anfördt blifvit får jag vördsamt föreslå,
att Riksdagen måtte för sin del förklara, att delaktighet i bolag,
som är röstberättigadt inom kommun, eller uppdrag att utöfva
sådant bolags rösträttighet i och för sig icke förlänar kom-
munalvalbarhet.

Förevarande motion torde varda öfverlemnad till förberedande handläggning af vederbörligt Utskott.

Stockholm den 22 Januari 1868.

Axel Bergström.

N:o 12.

Af Herr C. J. L. Lönnberg: Om inskränkning af handelsboks vitsord.

Ej utan fog klagas öfver den skadliga utsträckning den s. k. konsumtionskrediten tagit inom vårt land och hvilken i sin mån icke oväsentligt bidragit till de många rubbningar i enskildes ekonomiska förhållanden, som på sednare tider beklagligtvis inträffat. Vid utborgning af varor är en 6 ända till 12 månaders kredit ingalunda ovanlig, snarare genom häfdvunnet bruk oftast förekommande. För att tillfredsställa sina kunders anspråk på en dylik utsträckt kredit måste minütören å sin sida begära af fabrikanten eller grossören en om möjligt ännu längre.

Följden

Följden här af blir först och främst alla varors fördyrande öfver höfvan, då köpmannen eller fabrikanten icke med någon slags säkerhet kan beräkna tidpunkten, då han erhåller liqvid. Vidare lockar denna utsträckta kredit till större konsumtion än som varit påkallad af verkligt behof. Att allt detta just icke befrämjar landets allmänna välförstånd inses lätt. Visserligen hafva öfverenskommelser emellan fabrikanter eller köpmän på en viss ort någon gång blifvit aftalade att bryta det gamla bruket och inslå på en annan väg, men så länge lagens nu gällande stadgande om handelsboks vitsord eger tillämpning i sin fulla utsträckning, torde dessa öfverenskommelser, såsom icke allmänt bindande, blifva mer eller mindre fruktlösa. Som en öfvergång till ett bättre kreditbruk vågar jag därför vördsamt föreslå,

att, med ändring af Kongl. Förordningen den 4 Maj 1855, angående handelsböcker och handelsräkningar, Riksdagen för sin del måtte besluta, att handelsboks vitsord vid utborgning af varor inskränkes inom en tid af sex månader.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 21 Januari 1868.

C. J. L. Lönnberg.

N:o 13.

Af Herr C. J. Grafström: Om ändring af åtskilliga rubriker i gällande Tulltaxa.

Då privilegier och monopol hos oss allt mer och mer utjemnas och försvinna och då det allmänna rättsmedvetandet måste ogilla, att den ena samhällsklassen, genom undantagsförmåner, gynnas på den andras bekostnad, torde det vara tid, att i detta hänseende granska förhållandet i vår gällande tulltaxa. Uti densamma förekomma åtskilliga rubriker, hvilka, enligt min öfvertygelse, torde förtjena en sådan granskning. För att undvika missförstånd, vill jag genast från början förklara, att jag genom denna motion icke vill rubba sjelfva tullsatserna; jag åsyf-

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 1 Häft.